

Forrás

13. évf. 10. szám
2016. dec. 11.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

A felkészülés ideje

Az idei évben is elérkeztünk az adventi időbe. Isten most is hív bennünket, hogy várjuk őt. Nem türelmetlenül, nem másra figyelve, nem szomorkodva, hanem megszentelve a Krisztusra várakozásunk idejét. Megszentelve bensőséges örömmel, imádsággal, jócselekedetekkel, lemondásokkal. De leginkább megszentelve az Istenre figyelő lélek csendjével. Várjuk Őt a találkozás biztos reményével, hiszen közeledik hozzánk. Eljön a lelkünkbe, ha van hely Számára az életünkben. Eljön a világ végén ígérete szerint hatalommal és dicsőséggel, hiszen egyszer már

eljött hozzánk, amikor emberré lett, és megszületett Betlehemben. Eljön, hiszen első eljövételével már megmutatta, mennyire értékesnek tartja az embert. Az ember, a halhatatlan lelkű ember, az örök életre meghívott ember akkora érték, hogy a második Isteni Személy, a Fiú, hogy megmentse, felvette az emberi természetet: egy hozzánk hasonló emberi lélekkel és testtel személyes egységben egyesült.

Kívánom mindannyiunknak, hogy a felkészülés idejét felkészüléssel töltsük, hogy majd az ünnepet igazi találkozásként élhessük át.

Péter atya

*A biai egyházközség
képviselő-testülete Isten áldásában
bővelkedő áldott karácsonyt
és boldog új évet kíván
Biatorbágy valamennyi
lakosának!*

A legszebb várakozás

Madách Imre adja az alábbi szavakat
Ádám szájába:

*A célt, tudom, még százszor el nem érem.
Mit sem tesz. A cél voltaképpen mi is?
A cél megszűnt a dicső csatának,
A cél halál, az élet küzdelem,
S az ember célja e küzdelem maga.*

Ez a küzdelem tulajdonképpen maga a várakozás. Az életünk folyamatos várakozás. Az egyik legszebb várakozás az édesanya kilenc hónapja. Kilenc hónap reménység, izgalmas várása annak, milyen lesz a kicsi. A hálószoba kék vagy rózsaszín lesz? Milyen lesz a szeme, kék vagy barna, milyen a haja, szőke vagy fekete. Kire fog hasonlítani. Mikor fogja először kimondani, hogy mama?

Milyenek lesznek az első lépései, az első gügyögése, amiről Gárdonyi írta:

*Égi beszéd ez, nagy titok,
Nem értik mások, csak az angyalok.*

A félelem az első elszakadástól, az óvodától. Majd a várakozás az iskolára. Az első bizonyítványra.

Várakozás az élet. Várakozás az érettségire, a felvételre, majd a diplomára.

Várakozás az első szerelemre, amikor maga a várakozás, a felkészülés, a fészekrakás maradandóbb nyomot hagy, mint maga a beteljesülés.

Várjuk gyerekeink érését, családalapítását. Várjuk őket haza a munkából, az iskolából. Szerencsénk van, hogy egyelőre még békében élünk, de ez nem volt mindig így, és ma sincs mindenhol így. Édesanyák

várják fiaikat, asszonyok a férjeiket vissza a frontról. (Szimonov).

*Várj reám! Ó átkelek
minden vészen én....
...Nem tudhatja senki sem,
te meg én csupán,
hogy te jártál ott velem
öldöklő csatán,
s te mentettél meg, de hogy?
Egyszerű titok:
várni tudtál rám, ahogy
senki sem tudott.*

Madáchot átírva a várakozás az élet célja maga. Mindig újabb célokat keresünk, amire érdemes várni. Ezek a célok előbb, vagy utóbb eljönnek, beteljesülnek, vagy nem. De egykor eljön a végső cél. Várjuk, ne várjuk?

*Lesz-e másképp? várjam? ne várjam?
Lassan szétszéled a homályban
Bitang jószágom, kedvem, vágyam.
Nyomukban, mint fekete bundás,
Begyűrt süvegű öreg kondás,
Hallgatva ballag a lemondás.*

Igen, a várakozás sokszor gyötrelmekkel teli, csak a remény élteti, hogy nem hiába való a várakozás, hogy van remény.

Várjuk az Úr eljövetelét. Ad ventus Domini. Az Úr eljövetele elé. Várjuk a reményt, az adventet, az örök adventet.

Amikor megtaláljuk a célt, a végső célt, amikor életünk örök várakozásban van a végső cél felé.

Ebben a várakozásban válhat boldoggá az életünk.

Kerkovits Gábor

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiplebania@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2017. január 9.

Adventi triduum

Az utóbbi évek hagyományához illően az idei adventben is alkalom kínálkozik a lelki felkészülésre, a hármasság lelkigyakorlaton, az adventi triduumon való részvétellel. Az egymást követő adventi hétfők estéin az idei évben Bak Ádám diakónus atya tartja a felkészítő szentbeszédeket az etyeki templomban. A három hétfői szentmisén a vendég diakónus a Jézusra várás hármasság értelméről beszél. Első alkalommal a Megváltó születésének várásáról volt szó Izajás könyve alapján. Beszédében szó volt a jelképes szükségességéről, a jel elutasításának fájdalmáról. Kitért az Emmanuel szó jelentésére, illetve arra, hogy a messiásvárásban a várakozásunk-vágyakozásunk

közös Istennel: Mi várakozunk Istenre, de Ő is vágyakozik a mi szeretetünkre, nem véletlen, hogy éppen gyermekként jött közenk. Meg kell lássuk karácsonykor az értünk megtestesülő, kiszolgáltatott gyermeki állapotot vállaló Isten szeretetét.

A következő hétfőn a lelkünkben megszülető Jézusról, az utolsó – advent negyedik vasárnapját követő hétfőn pedig Jézus második eljövételének várásáról lesz szó. A szentmisével egybekötött lelkigyakorlat időpontja hétfő, este 6 óra, helyszíne pedig az etyeki templom. A lelkigyakorlaton, illetve a róraték után szentgyónási lehetőség van.

G. Á.

Aki szépen énekel...

„*Harmatozzatok, magasságos egek, s a felhők hozzák az Igazat*” – énekeljük minden vasárnapi szentmisében, miközben az adventi koszorú egyre nagyobb fénye egyre nagyobb teret tölt be, és egyre fokozza ünnepi várakozásunkat.

Az adventi készülődéshez viszont nemcsak az tartozik hozzá, hogy egyre több gyertyát gyújtunk meg, hanem az is, hogy szívünket-lelkünket egyre jobban felkészítjük a Messiás eljövetelére.

Várakozunk. De ez a várakozás nem unott tétlenkedést jelent, mint amikor a reggeli busz érkezését sürgetjük gondolataink keszeszúságában. Ez a várakozás aktív. Sőt egyre intenzívebb...

Először is ne feledjük el, hogy a Szeretet csak tiszta szívekben tud lakást venni magának. Ahogy Jézus kikergette a kereskedőket a templomból, nekünk is fel kell emelkednünk a bűn mocsarából, és minden vétünkért bocsánatot kérnünk attól, aki ellen vétettünk. „*Ne haragudj ránk, Urunk, és ne emlékezzél többé gonoszágunkra!*” – imádkozzuk a gyertyagyújtás közben. Isten irgalmára mindannyian rá-

szorulunk.

Az alapvető gond abból fakad, hogy levetettük szemünket Istentől. Elfelejtkeztünk arról, hogy a 10 parancsot szeretetből kaptuk, és magunkat istenné téve felülbíráltuk Mennyei Atyánkat. Nem csoda hát, hogy „*gonoszságaink mint a szélvész elsodornak minket...*”

Ezek után milyen gyönyörű az örömvásárnapi felismerés, melyben kérjük Istent, küldje el a Bárányt, hiszen csak ő tudja elvenni rólunk fogságunk igáját. Milyen jó lenne, ha minden ember eljutna oda, hogy felismeri, milyen nagy szüksége van Istenre... Bárcsak megnyílna minden vak szemem...

S végül az Úr, az Isten, a Megváltó, Izrael Szentje letekint az emberre, és vigasztalásának tevével öntözi szívünk kiszáradt medreit. „*Ne félj már*” – szól az Úr. „*Vigasztalódjál*” – mondja az Isten. És nyomatékot ad mondanivalójának újból mondva: „*Vigasztalódjál, én népem!*”

Készítsük föl méltón szívünket! Az Úr közel van!

Szalai Péter

Advent

Advent időszaka visszahozza a gyermekkort. Nemcsak Adynál van ez így, aki a Kis karácsonyi énekekben felidézi, milyen is volt „1883 csúf karácsonyában”; vagy Heltai Jenőnél a December című versben, amiben elmondja, hogy milyen felejtethetlen hangulata volt a régi ünnepek:

„Nem pesti hónap: budai hónap,/ Kisvárosi, falusi hónap,/ Nem jazzal, rádióval hangos/ Vásáros, mai hónap:/ Százévelőt-ti, régimódi, biedermeier-hónap,/ Gyermekéveink hónapja,/ A szülői ház hónapja és a nagy téli szünetidő...”

Ebben az időszakban nekem is megtelik a szívem emlékekkel, az orrom a régi karácsonyvárás süteményillatával, fülem a régi karácsonyi énekekkel, amelyek már az ünnep előtt előkerültek, és átjár a gyermekkor kályhamelege, a karácsony megfoghatatlan titokzatossága. Mert karácsony misztérium, titok. Megfoghatatlan csoda, az első istenélmény. A gyermekek ezzel az ünneppel tapasztalják meg legelőször Isten túláradó szeretetét, a megajándékozottság alapélményét. Ez az első mozzanat, ami Jézushoz vonzza a szíveket. Emlékszem, szinte reszkettem az izgalomtól a szenteste közeledtével. Vártam, hogy újra megtörténjen a tavaly megvalósult csoda, hogy ilyenkor, karácsony este az angyalok elhozzák a karácsonyfát, és ajándékaiktól elteljen a szívem boldogsággal. Nagyon hálás vagyok a Jóistennek és Szüleimnek, hogy átélhettem ezt a titkot, és a gyermekkor elmúlásával az istenélmény megmaradt. Mert a gyermekek felnőnek, a kép kitisztul, és nem mindegy, hogy a titok fellebbentett függőnye mögött mit látnak: csak az ajándékozó szülőket és egy mesét, amit a „nagyok” már unnak, és ami egyre kisebb hangsúlyt kap a család életé-

ben és az ünneplésben, vagy a szülők továbbmutatnak magukon a jászolban fekvő, megtestesült Istenre, azzal, hogy ami itt van, az miatta van, az ő szeretetéből fakadt, ő az igazi ajándékozó, míg ők csak Isten szeretetének közvetítői. Ha így tekin-

tenek karácsonyra, akkor nem lesz a gyerekekben törés, nem lesz az, hogy: „nincs is Jézuska, nincsenek is angyalok, olyan mese ez, mint a Mikulás!” – hanem tovább tudunk lépni Isten felé azzal, hogy nemcsak karácsonykor tapasztalhatjuk meg a Mennyei Atya szeretetét, hanem min-

den napunk lehet egy-egy kis karácsony, amikor beköltözik a szívünkbe Krisztus. A szülők, mint a Teremtő munkatársai ilyenkor a titkot is közvetítik, ami aztán elvezeti a gyermeket a tiszta hithez.

Nem mindegy ezért, hogy milyen tapasztalatai vannak a gyermekeknek karácsonyról. Manapság, ahol annyi a családi tragédia, válás okozta szomorúság, a nélkülözés, oly gyakori a boldogtalanság, a magány, nagyon nehezen lehet utat találni az emberek szívéhez. Szinte Babitscsal együtt mondhatjuk: „*Nem magamért sírok én: testvérem van millió/ és a legtöbb oly szegény, oly szegény,/ még álmából sem ismeri ami jó.*” Ebben a helyzetben nekünk, krisztushívőknek nagy a felelősségünk: nemcsak családi körben kell megélnünk karácsony örömét, hanem a megtapasztalt szeretetet, figyelmet, megértést tovább kell sugározni azok felé, akiknek az ünnep fényéből kevesebb jutott. Legyen ilyen az idei ünnep! Hogy közvetíteni tudjuk Isten jóságát, és hogy a mai gyermekeknek az idei karácsony jelenthesse azt, amitől nekik is ilyenkor, adventben megdobban majd a szívük!

Géczy Árpád

A szív ébredése

A Biatorbágyi MÉCS Családközösség, a Szt. Anna Oltáregylet és az Eucharisztikus Élet Mozgalom szervezésében a Biatorbágyi Közösségi Házban Varga László plébános, Fábry Kornél a Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főtitkára, Schuschnigg Theresia CB az Eucharisztikus Élet Mozgalomtól, Stock Károly világi lelképásztori munkatárs, Gakovic Dániel Szívek Szövetsége Miszsiótól és Ágoston Péter Biatorbágyról szerepelt.

Varga László élete és a szentségimádás kapcsolatáról szólt. Ifjú korában ellenállt neki, hiszen az egónk gyűlöli a változást, Isten változtatási szándékát is. A kezdet Viannei Szt. János életének elolvasása volt, aki nagy példa. Majd Franciaországban olyan helyeken járt, ahol sérült emberekkel foglalkoznak. Azt tapasztalta, hogy az életük háttere az állandó szentségimádás. Az Oltáriszentségben a megtört Krisztus és a megtört ember ugyanaz.

Hazatérve próbálta meg az új típusú szentségimádást. Addig ilyen címen ima, ének stb. volt, de belső csend nem. A régi forma megvéd Isten megérintésétől, megváltoztatásától.

Neki fél évig nem sikerült a csendet megteremteni. Helyette: ötletek, negatívumok, állandóan csapongó gondolatok! Pedig a cél: nemcsak meghallani az Istent, hanem meg is hallgatni és csak ezután megtenni az akaratát. Jézus megmutatta a sötétségeit, mint a jó orvos, aki a gyógyítás előtt feltárja és kitisztítja a sebeket. A legna-

gyobb nehézséget az okozta, hogy Jézus teljesen kiszolgáltatta magát: törekeny, áttetsző, sebezhető, abszolút szegény, csak várja a válaszunkat, hogy hajlandók vagyunk-e hozzá hasonlóvá válni. Végül ő is megtapasztalta az Ady-verset: „csendesén és váratlanul átölelt az Isten.” A jelenlét biztonságát kapta meg, ami tovább lendítette, intenzívvé vált minden az életében.

Sokat kapott a sérültektől. Megtanulta, hogyan kell igazán szeretni: elfogadni legalább olyan nehéz, mint adni. Addig nem tudta, hogy mit jelent a „gyengeségben rejlő erő”. Ennek megtapasztalását kapta a sérültektől. Az élmények hatására csatlakozni akart hozzájuk, de Szendi püspök Somogy-sámszonba küldte. Itt a napi szentségimádásra alapozta az életét, és a „semmittevésben” megta-

pasztalta, hogyan működik az Isten. Egy béna barátját próbálta befogadni, mikor az ellátási krízisbe került – sikertelenül. A látzólagosan teljes csődben, az utolsó pillanatban – éjjel – egy öngyilkos jelölt kért segítséget tőle – ő lett az ápoló. Izgalmas volt a püspöki jóváhagyás, de Szendi püspök átölelte, és azt mondta: ez a jövő egyháza! Így a plébánia kétpólusú lett: eucharisztia és testi nyomorultak. Később Kaposváron folytatódott a folyamat: „mint a folyópart-ra ültetett fa, mely időben termést hoz...” Reggeltől estig folyamatos szentségimádás van a Szt. Imre plébánián. A titok: meg

kell engedni, hogy Isten működjön, átalakítson minket.

Gakovic Dániel bemutatatta a „bibliai emberképet”. Szétválasztotta az anyagi, érzékelő világunkat (test) a psyché-től (magyarul lélek), míg az ember legbelső lényege a pneuma (lélek, szellem). Ez a leglényegesebb dolgok tere: a „szív”.

A szentségimádás eltér a mindennapi tapasztalattól, mert közvetlenül Istenhez kap-

csol. Aki eldönti, hogy ebben a térben mit akar tenni velünk. Szentségimádás nélkül egy „önjáró” rendszer alakul ki a mindennapi tapasztalat alapján, melynek vezérlő központja a „külső én”. A lényeg a „belső én” (a szív) ez alatt helyezkedik el. A földi életünk célja ennek a belső énnel a felkészítése Isten állandó jelenlétére.

A folyamatos átalakítás során Isten új identitást ad: érzékenyebbé válunk a szív értékeire szemben a külsőségekkel, megnyitunk Isten akaratára, értékrendjére. Gond, hogy a külső én érzékeli a belső én megerősödését, és ez feszültséget okoz. Sö-

Fotók: Bodnár Lajos, Horváth Árpád

tétséget, hiábavalóságot, gyümölcstelen-séget stb. érezni. Ezeket a gondokat el kell engedni, ezek nem a te lényeged. A Gonosz gyakran aktivitási kényszerrel támad a külsőségekben. A kiűzetés a paradicsomból nem egyszeri, hanem naponta ismétlődő probléma.

Varga László néhány reakciója kérdésekre. A rációnk a hit kríziséhez vezetett minket Az Eucharisztia nem az ész, hanem a hit titka. Ahogy a gyermeket a szülei iránti bizalom tartja életben, úgy minket is az Isten iránti bizalom. Gyakran ez a gyermeki hit hiányzik. A szentségimádás az pontosan ezt kívánja: minden vonatkozásban Istenre hagyatkozni! A szeretet sem racionális dolog, hanem „örület”.

Gyakorolni kell a szentségimádást. Beszélni is úgy tanulunk, hogy sokat beszélnek hozzánk. Isten mindig ezt teszi, csak mi nem hallgatjuk meg! Idő is kell hozzá, ami a szeretet függvénye. El kell kezdeni a szentségimádást és fokozatosan növelni

az időtartamot. Ha több a munka, feladat, akkor nem kevesebbet, hanem többet kell imádkozni. El kell fogadni, hogy Isten cselekszik. A hit titka az, hogy ezt fölébe helyezem a saját „észszerű” viselkedésemnek.

Ne várjunk semmire, hanem törekedjünk az életszentségre! Ez az életünk hivatása! Az Egyház válsága abból adódik, hogy nem vállaljuk fel az életszentségre való törekvést. Imádkozni nem más, mint az Atya jelenlétében lenni, nem pedig valamilyen imát mondani. Veszélyes dolog, mert meghallgat az Isten! Belépünk egy kapcsolatba, ami megváltoztat és ennek a vége valamiféle keresztút lesz.

Zárásként kerekasztal beszélgetés volt a résztvevők között, melyet Ágoston Péter moderált. A jelenlévőknek lehetőségük volt csatlakozni az Eucharisztikus Élet Mozgalomhoz.

*A MÉCS közösség
megbízásából összeállította:*

Kacsó András

Bibliai rejtvény

Teremtünk rendet! Mi lóg ki a sorból, melyik nem illik oda Jézus születésének történetéből *Lukács evangéliumában*?

1.	a, Julius Caesar	b, Augustus	c, Kvirínusz
2.	a, Názáret	b, Kafarnaum	c, Betlehem
3.	a, József	b, Dávid	c, Péter
4.	a, bölcsek	b, pásztorok	c, angyalok
5.	a, áldás	b, békesség	c, dicsőség

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le január 10-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése: *Salvator Mundi*

Bérmálás

Egyházközségünkben 2017-ben bérmálást szervezünk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik elérték azt a kort, hogy részesüljenek ebben a beavató szentségben, illetve azokat a felnőtteket is

várjuk, akik még nem voltak bérmálkozók, és most szeretnének elnyerni a Szentlélek ajándékait. Jelentkezni a plébániai fogadóórákon vagy a sekrestyében lehet.

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik, adventben kedden és pénteken reggel 6-kor. A rorate mise után szeretettel várunk mindenkit reggelire a plébánián.
- Kedden este szentségimádást tartunk a templomban egyházközségünkért és házáért.
- Adventben pénteken este 6-kor van szentségimádás a templomban.
- Szerda reggelente fél 9-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő:15–18.30; kedd, péntek: 16–17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- 2017-ben bérmálkozás lesz egyházközségünkben. Jelentkezni a plébániai fogadóórákon vagy a szentmisék után a sekrestyében lehet.
- Az adventi triduum Etyeken lesz az esti 6-os szentmisében december 12-én és 19-én az egymást követő hétfőn.
- Az egyházközség közöskégeinek találkozója január 29-én lesz.

A karácsonyi miserend

december 24.: du. 5 órakor pásztorjáték
Éjfélkor szentmise.

december 25.: 8-kor és 9.30-kor ünnepi
szentmise

december 26.: 9.30-kor szentmise

december 31.: 17.00-kor Hálaadó szent-
mise

január 1.: 8-kor és 9.30-kor ünnepi szent-
mise

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai (Advent 3. vasárnapja – Urunk megkeresztelkedése)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Dec. 11.	Iz 35,1-6a.10	Jak 5,7-10	Mt 11,2-11
Dec. 18.	Iz 7,10-14	Róm 1,1-7	Mt 1,18-24
Dec. 24.	Iz 9,1-6	Tit 2, 11-14	Lk 2,1-14
Dec. 25.	Iz 52,7-10	Zsid 1,1-6	Jn 1,1-18
Dec. 26.	ApCsel 6,8-10, 7,54-59		Mt 10,17-22
Dec. 30.	Sir 3,2-6.12-14	Kol 3,12-21	Mt 2,13-15.19-23
Jan. 1.	Szám 6, 22-27	Gal 4, 4-7	Lk 2.16-21
Jan. 6	Iz 60, 1-6	Ef 3, 2-3.a. 5-6	Mt 2, 1-12
Jan. 8.	Iz 42,1-4;6-7		Mt 3,13-17